

DIUMENGÉ 21 DÚRANT L'ANY «A» 23 d'agost de 2020

- **Jesús pregunta als apòstols, i també a nosaltres:** «Qui diu la gent que sóc jo? La gent parla bé de Jesús, hi ha molts que l'admira pel que diu i pel que fa. La gent veu en Jesús algú que fa coses en nom de Déu, com feien els profetes o darrerament el mateix Joan Baptista. La gent ha descobert la grandesa de Jesús però no pas la seva originalitat. Després la pregunta es concreta i s'apropa més al deixebles: «I vosaltres qui dieu que sóc jo?» Els que em coneixeu més, el que m'heu escoltat i heu vist com actuo, què en penseu?. Pere respon, una mica en nom de tots: Sou el Messies, el que Déu envia per alliberar a la humanitat. Jesús és l'enviat de Déu que tracta als últims com a primers. Acostant-se a Jesús han descobert Déu. Apropant-se a Jesús han descobert la joia i la pau.
- **Fins aquí la professió de fe de Pere.** Ara ve la professió de Fe de Jesús en la persona de Pere: «Feliç tu,... això t'ho ha fet conèixer el Pare del Cel. Tu est Pere i sobre aquesta pedra edificaré la meua església... et donaré les claus del regne del cel». Qui rep aquestes lloances de part de Jesús, a qui li confia les claus del Regne, és a Pere, el feble, aquell que quan volia caminar sobre l'aigua s'enfonsava perquè tenia poca fe És el Pere que dintre poc Jesús li dirà «*fug de mi satanàs, penses com els homes i no com Déu*». Qui encaixa la feblesa és el fort, no és més fort el que més trepitja i es pensa ser més poderós. L'església per confessar a Crist Fill de Déu no cal que sigui poderosa. Recordem que Pere ha confessat després de suportar la seva pròpia feblesa (enfonsar-se al mar per manca de fe). És de la pròpia debilitat que podrem oferir la força immensa de Jesús per salvar el món. Això ens ha de portar a pensar que en l'església existeixen aquestes dues realitat que trobem en Pere: és forta perquè és la comunitat de Crist, però també és feble perquè la formem persones que, com Pere, tenim limitacions i sovint ens quedem a mig camí a l'hora de seguir a Jesús.

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

23 d'Agost de 2020

EN TOT ESTIMAR I SERVIR

Una màxima de Sant Ignasi de Loyola que defineix una idea, un desig, una aspiració legítima del creient. Estimar els propers i els llunyans. Estimar amb amor que rep molts noms: amistança, passió, compassió, respecte ... És veritat que no és fàcil, i que de vegades resulta difícil estimar algunes persones. I no per mala voluntat, sinó perquè les relacions humanes són complexes.

Però també se n'aprèn: a mirar amb benevolència, a comprendre altres vides, a desitjar-los el millor. I a treballar per això.

Aquí hi entra el servir. Servir és posar-se mans a l'obra per intentar deixar el món una mica millor de com el coneixem. Servir és la disposició per ajudar, per atendre, per curar ... Servir en la quotidianitat. En la família, a la feina, al descans. Serveixen les paraules i els gestos; els silencis i les mirades; serveix el nostre temps, si el fem servir bé; i el riure que s'encomana; les cançons que espongen; els esforços per aixecar al que ha caigut. Serveix donar la vida cada dia. Ignasi de Loyola ho va aprendre al mirar a Jesús. A conèixer-lo, estimar-lo i seguir-lo.

José María Rodríguez Olaizola, sj
<https://pastoralsj.org/>

L'AMPOLLA D'AIGUA

En un supermercat hi havia una ampolla d'aigua molt egoista. Sempre volia el millor per a ella: la millor etiqueta, la millor secció, el millor prestatge i estar ben neta i a primera fila, perquè tothom la contemplés... Mai no se li acudia fer res per als altres.

Un dia, una persona la va agafar per a comprar-la, la va posar al cistell i se la va endur a casa. L'ampolla estava molt enrabada: no volia marxar del seu prestatge i deixar aquell lloc tan privilegiat a una altra. A més, quan va veure que algú l'anava a obrir per beure'n aigua, l'ampolla s'hi va resistir: no volia donar a beure aigua a ningú. Per més força que feien, no aconseguien obrir-la. I, com que no van poder-la fer servir, la van tornar al supermercat i la van canviar per una altra.

La van tornar a posar al prestatge, i a poc a poc, va aconseguir anar a parar al millor lloc, a primera fila, per tal de ser admirada per tothom qui passava. Però, evidentment, la van tornar a comprar. I un altre cop va passar el mateix: com que no la podien obrir, la van tornar al prestatge. I la vida d'aquella ampolla era anar fent anades i vingudes, perquè l'únic que pretenia era estar en un bon lloc i ser admirada.

Amb el pas del temps, l'ampolla va superar la data de caducitat sense ser consumida. L'aigua que contenia va començar a perdre transparència i, al cap d'un temps, ja no es podia beure. Els empleats del supermercat la van retirar i la van llençar a les escombraries.

Aquella ampolla no havia servit per a res. No havia donat la seva aigua per calmar la set de ningú. Ara, perduda enmig de les escombraries, se'n lamentava en va. S'adonava que tot el que no es dona a temps es fa malbé. Però ja era massa tard per a rectificar.

AGENDA DE LA SETMANA

PAS DEL TROBAMENT (de les dones): Ahir es va portar a Olot per restaurar el pas de les dones: el trobament de Jesús, portant la creu, amb la seva mare. Com es va informar ja fa dies, aquesta talla necessita un manteniment per reparar les esquerdes i eliminar el elements nocius que s'hi han anat fificant. Està previst que per la propera processó dels Dolors ja la tornem a tenir restaurada.

PREGUEM AMB L'EVANGELI

Senyor, gràcies per l'Encarnació del teu Fill entre nosaltres.
Gràcies per mostrar-li a Pere la seva veritable identitat i convertir-lo en la pedra on es fonamenta la fe dels creients.
Un misteri que només Tu coneixies i no li va ser revelat per la carn.
Sense el seu testimoni, no podríem reconèixer la teva naturalesa divina, no sabríem distingir-te d'altres profetes que també ens parlen de Déu, però no són la Paraula feta home.
Gràcies pel sant pare Francesc, successor de Pere, a qui has confiat les claus del teu Regne.
Gràcies per atorgar a l'Església el poder de vèncer el mal.
Gràcies pel sagrament de la penitència que ens allibera de l'esclavatge del pecat.
Gràcies per la unció dels malalts, que ens ajuda a superar el dolor i ens dona esperança davant la mort.
Que el teu Esperit Sant ens mostri Jesús com l'únic Messies de la nostra vida, l'enviat de Déu per a salvar-nos.

(La Missa de cada dia» Agost 2020)

En les misses del 24 al 30 d'agost de 2020 pregarem per:
A Santa Maria

Moviment Parroquial

HA MORT I HEM PREGAT PER

Josefina Teixidor Comas, de 89 anys

Aportació a la Col·lecta de CÀRITAS (15 d'Agost 2020)	
Església Santa Maria	2.883,60
Parròquia Sant Pere	619,66
Església Clínica	90,00
Església Carmelites	50,00
Esponellà	100,00
TOTAL	3.743,26

A Sant Pere

Dilluns	8 v	Pere Sabadell i Josefina Palmada	7 t	Ànimes
Dimarts	8 v	Amadeu Heras i Laura Geli	7 t	Ànimes
Dimecres	8 v	Joan Pujol Serrat	7 t	Ànimes
Dijous	8 v	Comunitat Parroquial	7 t	Anna Maria Bonaventura
Divendres	8 v	Amadeu Heras i Laura Geli (Aniv.)	7 t	Ànimes
Dissabte	8 v	Família Pagès Corominas; Joan Geli Soler	7 t	Comunitat Parroquial
Diumenge	10	Intenció particular;	11 m	Rosa Maria Baig Sala; Pere Pagès Garcia i Jovita Heras
	12	Mercè Brugulat; Manel Vilar Casadevall; Mn. Ramon Oller, Teresa Oller i Ramon Turon; Pepita Castany i Família Castany Roset		
	8 v	Joan Geli Soler		